

Oratio.

PReces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut qui juste pro peccáti nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum.

V. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia.

R. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et deinceps non dicitur Allelúia usque ad Sabbatum sanctum. Sed post Deus in adiutoriū. ubi dicebatur Allelúia. dicitur Laus tibi Dómine, Rex æternæ glóriæ.

Si in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrat Festum duplex quod transferrī valeat, transfertur in primam diem similiter non impeditam. De aliis vero Duplicibus et de Semiduplicibus fit tantum Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus, ut dicitur in Rubricis de Commemorationibus.

DOMINICA

IN SEPTUAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitat. Præoccupemus faciē. ut in Psalterio. 3. Psalmus. Venite. 2.

In primo versu Psalmi omittitur Præoccupemus faciē ejus. etc. et ejus loco repetitur a Choro Invitatorium.

Hymnus. Primo die. 3.

*Añæ, Psalmi, et **VV.** Nocturnorum de Psalterio. 4.*

In I. Nocturno.

Incipit liber Génesis.

Lectio j. Cap. j.

IN principio creávit Deus cœlum, et terram. Terra autem erat inánis et vácuā, et ténébræ erant super faciē abyssi : et Spíritus Deiferebátur superaquas. Dixitque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divisit lucem a ténébris. Appellávitque lucem Diem, et ténébras Noctem : factúmque est vespere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisitque aquas quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocávitque Deus firmaméntum, Cœlum : et factum est vespere et mane, dies secúndus.

R. In principio creávit Deus cœlum et terram, et fecit in ea hóminem, * Ad imáginem et similitúdinem suam. **V.** Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in faciē ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem.

Lectio ij.

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum : et appareat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationesque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Germinet terra herbam viréntem, et faciētem semen, et lignum pomíferum faciēns fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciētem semen juxta genus suum, lignumque faciēns fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies tertius. Dixit autem Deus : Fiant luminária in

firmaménto cœli, et dividant diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos : ut luceant in firmaménto cœli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminária magna : lumináre majus, ut præesset diéi : et lumináre minus, ut præesset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli, ut lucerent super terram, et præessent diéi ac nocti, et dividerent lucem ac ténébras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est vespere et mane, dies quartus.

R. In principio creávit Deus cœlum et terram, et Spíritus Dei ferebátur super aquas : * Et vidit Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona : **V.** Igitur perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et vidit.

Lectio iij.

Dixit étiam Deus : Producant aquæ réptile animæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cœli. Creávitque Deus Cete grándia, et omnem animam vivéntem atque motábilem, quam produxerant aquæ in spé-

cies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens : Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris : avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspe-re et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus : Pro-dúcat terra ánimam vi-véntem in génere suo, juménta, et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait : Fa-ciámus Hóminem ad imá-ginem, et similitúdinem nostram : et præsít píscibus maris, et volatílibus cœli, et béstiis, universæ-que terræ, omníque réptili, quod movétur in terra.

R. Formávit Dóminus hóminem de limo terræ, * Et inspirávit in faciém ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. **V.** In principio fecit Deus cœlum et terram, et plasmávit in ea hóminem. — Et Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ex libro Enchirídií sancti Augustíni Epíscopi.

Cap. xxv. xxvj. et xxvij. tom. 3.

Lectio iii.

Ortis supplicium Dóminus hómini comminátus fúerat si peccáret : sic eum múnérans liberó arbítrio, ut tamen régeret império, terreret exitio : atque in paradisi felicitáte, tamquam in umbra vitæ, unde justítia custodíta in melióra conscénderet, collocávit. Hinc post peccátum exsul efféctus, stirpem quoque suam, quam peccádo in se tamquam in radíce vitiáverat, pœna mortis et damnatióne obstrínxit : ut quidquid prolis ex illo, et simul damnáta, per quam peccáverat, cónjuge, per carnálem concupiscéntiam, in qua inobediéntiæ pœna similis retribúta est, nasceretur, tráheret originále peccátum, quo traheretur per erróres dolorés-que diversos ad illud extrémum cum desertóribus ángelis, vitiatóribus et possessóribus et consórtibus suis sine fine supplicium.

R. Tulit Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradíso voluptátis : * Ut operarétur et custodiret illum. **V.** Plantáverat autem Dóminus Deus paradísum voluptátis a principio, in quo pósuit hóminem quem formáverat. — Ut operarétur.

Lectio ii.

SIC per unum hóminem peccátum intrávit in mundum, et per peccátum mors : et ita in omnes hómines pertránsiit, in quo omnes peccáverunt. Mundum quippe appellávit eo loco Apóstolus univérsum genus húmanum. Ita ergo res se habébant. Jacébat in malis, vel étiamolvebátur, et de malis in mala præcipitabátur totius húmani géneris massa damnáta : et adjúcta parti eórum, qui peccáverant, angelórum, luébat impiæ desertiónis digníssimas pœnas.

R. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. **V.** Adæ vero non inveniebátur adjutor similis sibi : dixit vero Deus. — Faciámus.

Lectio vi.

AD iram quippe Dei pértinet justam, quidquid cæca et indómíta concupiscéntia faciunt libénter mali, et quidquid manifestis opertisque pœnis patiúntur invíti : non sane Creatóris desisténte bonitáte, et malis ángelis subministrárevitam, vivacémque poténtiam, (quæ subministratio si auferátur, interíbunt) et hóminum, quamvis de propágine vitiáta damnátaque nascéntium, formáre sémina, et animáre et ordináre membra per téporum ætates, per locórum spátia vegetáre sensus, aliménta donáre. Mélius enim judicávit de malis bene fácere, quam mala nulla esse permittere.

R. Immísit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : * Et ædificávit costam, quam túlerat Dóminus de Adam, in mulierem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. **V.** Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem

pro ea. — Et ædificavit.
Glória Patri. Et vocavit.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xx.

IN illo tempore : Dixit
Jesus discipulis suis
parabolam hanc : Simile
est regnum cœlorum hó-
mini patrifamílias, qui
éxiit primo mane condú-
cere operários in vineam
suam. Et reliqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ. *Homília xix. in
Eváng. post principium.*

Regnum cœlorum
hómini patrifamí-
lias simile dicitur,
qui ad excolendam vineam
suam operários condúcit.
Quis vero patrisfamilias
similitudinem réctius tenet,
quam Cónditor noster,
qui regit quos condidit, et
eléctos suos sic in hoc
mundo pössidet, quasi
subyéctos dóninus in do-
mo? Qui habet vineam,
universálem scilicet Ecclé-
siam, quæ ab Abel justo
usque ad últimum elé-
ctum, qui in fine mundi
nascitúrus est, quot san-
ctos prótulit, quasi tot
pálmities misit.

R. Plantáverat autem
Dóminus Deus paradísium

voluptátis a principio :
* In quo pösuit hóminem,
quem formáverat. *V.* Pro-
duxítque Dóminus Deus
de humo omne lignum
pulchrum visu, et ad ve-
scéndum suáve; lignum
étiam vitæ in médio para-
dísi. — In quo.

Lectio viij.

HIC itaque paterfamí-
lias ad excolendam
vineam suam, mane, hora
tértia, sexta, nona, et un-
décima operários condú-
cit : quia a mundi hujus
iníitio usque in finem ad
erudiendam plebem fidé-
lium, prædicatóres con-
gregáre non desistit. Mane
étenim mundi fuit ab
Adam usque ad Noe :
hora vero tértia a Noe
usque ad Abraham : sexta
quoque ab Abraham usque
ad Móysen : nona autem
a Móyse usque ad advén-
tum Dómini : undécima
vero ab advéntu Dómini
usque ad finem mundi. In
qua prædicatóres sancti
Apóstoli missi sunt, qui
mercédem plenam et tar-
de veniéntes accepérunt.

R. Ecce Adam quasi
unus ex nobis factus est
sciens bonum et malum :

* Vidéte, ne forte sumat
de ligno vitæ, et vivat in

etérnum. *V.* Fecit quo-
que Dóminus Deus Adæ
tunicam pelliceam, et ín-
duit eum, et dixit. —
Vidéte.

Lectio ix.

AD erudiendam ergo
Dóminus plebem
suam, quasi ad excolén-
dam vineam suam, nullo
tempore déstitit operários
mittere : quia et prius per
patres, et póstmodum per
legis doctóres et Prophé-
tas, ad extrémum vero per
Apóstolos, dum plebis suæ
mores excóluit, quasi per
operários in vineæ cultú-
ra laborávit : quamvis in
quólibet móduo vel men-
súra, quisquis cum fide
recta bonæ prædicátor
actiónis éxstitit, hujus
vineæ operárius fuit. Ope-
rátor ergo mane, hora
tértia, sexta, et nona, an-
tíquus ille et Hebráicus
pópulus designátur : qui
in eléctis suis ab ipso
mundi exórdio, dum recta
fide Deum stúduit cólere,
quasi non déstitit in vineæ
cultúra laboráre. Ad un-
décimam vero Gentíles
vocántur, quibus et díci-
tur : Quid hic statis tota
die otíosi?

R. Ubi est Abel frater
tuus? dixit Dóminus ad

Cain. Nescio Dómine,
numquid custos fratris mei
sum ego? et dixit ad eum :
Quid fecisti? * Ecce vox
sánguinis fratris tui Abel
clamat ad me de terra.
V. Maledíctus eris super
terram, quæ apéruit os
suum, et suscepit sangui-
nem fratris tui de manu
tua. — Ecce vox. Glória
Patri. Ecce vox.

*Nonum X. dicitur in Do-
minicis usque ad Pascha
loco Hymni. Te Deum. qui
non dicitur hoc tempore
nisi in Festis.*

AD LAUDES.

Añ. Miserére.

Psalmus l.

Miserére mei Deus,*
secundum ma-
gnam misericór-
diam tuam.

Et secundum multítudi-
nem miseratiónum tuá-
rum,* dele iniquitatem
meam.

Amplius lava me ab ini-
quitáte mea : * et a pec-
cáto meo munda me.

Quóniam iniquitatem
meam ego cognóscó : * et
peccátum meum contra
me est semper.

Tibi soli peccávi, et ma-
lum coram te feci : * ut
justificéris in sermónibus

tuis, et vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum : * et in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti : * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditi meo dabis gaudium et laetitiam : * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis : * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui : * et spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas : * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae : * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea apé-

ries : * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique : * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus : * cor contritum, et humiliatum Deus non despicias.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion : * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta : * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Añā. Miserere mei Deus, et a delicto meo munda me : quia tibi soli peccavi.

Añā. Confitebor.

Psalmus cxxij.

Confitemini Domino quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israel quoniam bonus : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum : * quoniam in saeculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum : * et exaudivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor : * non timebo quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor : * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est confidere in Domino, * quam confidere in homine :

Bonum est sperare in Domino, * quam sperare in principibus.

Omnes Gentes circumderunt me : * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumderunt me : * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Circumderunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut caderem : * et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, et laus mea Dominus : * et factus est mihi in salutem.

Vox exultationis et salutis * in tabernaculis iustorum.

Dextera Domini fecit virtutem : dextera Domini

exaltavit me, * dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam : * et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus : * et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiae, ingressus in eas confitebor Domino : * haec porta Domini, iusti intrabunt in eam.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me : * et factus es mihi in salutem.

Lapidem, quem reprobarunt aedificantes : * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud : * et est mirabile in oculis nostris.

Haec est dies, quam fecit Dominus : * exsultemus, et laetemur in ea.

O Domine salvum me fac, o Domine bene sperare : * benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini : * Deus Dominus, et illuxit nobis.

Constituete diem solennem in condensis, * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi : * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam

exaudisti me : * et factus es mihi in salutem.

Confitemini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Añã. Confitebor tibi, quóniam exaudisti me.

Añã. Deus Deus meus.

Psalmus lxiij.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te : * quia fuisti adjutor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te : * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Hic non dicitur Glória.

Psalmus lxiij.

Deus misereátur nostri, et benedicat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. etc.

Añã. Deus Deus meus,

ad te de luce vígilo, quia factus es adjutor meus.

Añã. Benedictus es.

Canticum trium puerorum.

Dan. ij. e

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedicíte cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino : * benedicíte omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino : * benedicíte stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino : * benedicíte omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino : * benedicíte frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino : * benedicíte gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino : * benedicíte noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténébræ Dómino : * benedicíte fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dómini : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino : * benedicíte univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedicíte mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedicíte omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstia et pécora Dómino : * benedicíte filii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminus : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedicíte servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et animæ justórum Dómino : * benedicíte sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spírítu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli : * et laudábilis, et gloriósus, et

superexaltatus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri. **neque** Amen.

Añā. Benedictus es in firmamento cœli, et laudabilis in sæcula, Deus noster.

Añā. Laudáte.

Psalmus cxxvij.

Laudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtutes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum : * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandavit, et creata sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præceptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : * quæ faciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructifera, et omnes cedri.

Béstia, et univérſa pécora : * serpentes, et volucres pennatæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * principes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solus.

Conféſſio ejus super cœlum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus cxxij.

Cantáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctorum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gutture eórum : * et gládii accipites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindictam in natióibus : * increpationes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nobiles eórum in mánicis férreis.

Ut faciánt in eis júdicium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus cl.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtutibus ejus : * laudáte eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : laudáte eum in cymbalis jubilationis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri. **etc.**

Añā. Laudáte Dóminum de cœlis.

Psalmi supradicti semper dicuntur in Laudibus Dominicæ usque ad Pascha.

Capitulum. **i. Cor. ix. d**

Fratres, Nescitis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium? Sic currite ut comprehendatis.

Hymnus.

Æterne rerum Conditor,
Noctem diemque qui regis,

Et temporum das tempora,

Ut alleves fastidium.

Nocturna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,

Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitatus lúifer
Solvit polum caligine :

Hoc omnis errónum cohors

Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontique mitescunt freta :

Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,

Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :

Si respicis, labes cadunt,
Fletuque culpa solvitur.
Tu lux refulge sensibus,
Mentisque somnum discute :

Te nostra vox primum
sonet,

Et vota solvamus tibi.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis. ℟. A generatione et progénie.

Ad Bened. Aña. Simile est * regnum cœlorum homini patrifamílias, qui exiit primo mane condúcere operários in vineam suam, dicit Dóminus.

Oratio.

Reces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménte exáudi : ut qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberemur. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Aña. Conventióne autem * facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in vineam suam.

Ps. Deus in nómine tuo. cum reliquis ut in Psalt. 27.

Ad Absolut. Capit. Lectio br. Dóminus autem. 35.

AD TERTIAM.

Aña. Ite et vos * in vineam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis.

Capitul. Fratres, Nescitis, ut supra. 467.

℟. br. Inclína cor meum Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem, in via tua vivífica me. In testimónia. Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miserere mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

AD SEXTAM.

Aña. Quid hic statis * tota die otiosi? responderunt, et dixerunt : Quia nemo nos condúxit.

Capitulum. 1. Cor. ix. d

Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet : et illi quidem ut corruptibilem corónam accipiant, nos autem incorruptam.

℟. br. In ætérnum Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória In.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Aña. Voca operários, * et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. x.

Libébant autem de spiritali, consequénte eos, petra : petra autem erat Christus : sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

℟. br. Clamávi in toto corde meo, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Añæ et Psalmi de Dominica. 150.

Capit. Fratres, Nescitis, ut supra. 467.

Hymn. Lucis Créator. 153.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Aña. Dixit paterfamílias * operáriis suis : Quid hic statis tota die otiosi? At illi respondétes dixerunt : Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in vineam meam : et quod justum fúerit, dabo vobis.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. j. d

T creávit Deus hóminem ad imáginem suam : ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait : Créscite et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini piscibus maris, et volatílibus cœli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus : Ecce dedi vobis omnem herbam asseréntem semen super terram, et univérsa ligna quæ habent in semetipsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam : et cunctis animántibus terræ, omnique volúcri cœli, et univérsis quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. Et factum est vespere et mane, dies sextus.

℟. Dum deambuláret Dóminus in paradiso ad auram post méridiem, clamávit, et dixit : Adam ubi

es? Audīvi Dómine vocem tuam, * Et abscondi me. **V.** Vocem tuam audīvi in paradiso, et tímui, eo quod nudus essem. — Et abscondi.

Lectio ij. **Cap. ij.**

Igitur perfecti sunt cœli et terra, et omnis ornatus eorum. Complevitque Deus die septimo opus suum quod fecerat : et requievit die septimo ab universo opere quod patrat. Et benedixit diei septimo; et sanctificavit illum : quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret. Istæ sunt generationes cœli et terræ, quando creata sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cœlum et terram : Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omnemque herbam regionis priusquam germinaret : non enim pluerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operaretur terram : Sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terræ.

R. In sudore vultus tui vesceris pane tuo, dixit Dóminus ad Adam : cum operatus fueris terram,

non dabit fructus suos : * Sed spinas et tribulos germinabit tibi. **V.** Quia audisti vocem uxoris tuæ, et comedisti de ligno, ex quo præceperam tibi ne comederes, maledicta terra in opere tuo. — Sed spinas.

Lectio iij.

Formavit igitur Dóminus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. Plantaverat autem Dóminus Deus paradysum voluptatis a principio : in quo posuit hominem quem formaverat. Produxitque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave : lignum etiam vitæ in medio paradisi, lignumque sciëntiæ boni et mali. Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradysum, qui inde dividitur in quatuor capita.

R. Formavit Dóminus hominem de limo terræ, * Et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. **V.** In principio fecit Deus cœ-

lum et terram, et plasmavit in ea hominem. — Et inspiravit. **Gloria Patri.** Et inspiravit.

Ad Magnif. Aña. Hi novissimi * una hora fecerunt, et pares illos nobis fecisti, qui portavimus pondus diæi, et æstus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. **Cap. ij. c**

Tulit ergo Dóminus Deus hominem, et posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur, et custodiret illum : Præcepitque ei dicens : Ex omni ligno paradisi comede : De ligno autem sciëntiæ boni et mali ne comedas. In quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris. Dixit quoque Dóminus Deus : Non est bonum esse hominem solum : faciamus ei adiutorium simile sibi.

R. Tulit Dóminus. 458.

Lectio iij.

Formatis igitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animantibus terræ, et universis volatilibus cœli, adduxit ea ad Adam, ut videret quid vocaret ea : omne enim

quod vocavit Adam animæ viventis, ipsum est nomen ejus. Appellavitque Adam nominibus suis cuncta animantia, et universa volatilia cœli, et omnes bestias terræ : Adæ vero non inveniebatur adiutor similis ejus.

R. Dixit Dóminus. 459.

Lectio iij.

Immisit ergo Dóminus Deus soporem in Adam : cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replavit carnem pro ea. Et edificavit Dóminus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem : et adduxit eam ad Adam. Dixitque Adam : Hoc nunc, os ex ossibus meis, et caro de carne mea : hæc vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. Quamobrem relinquet homo patrem suum, et matrem, et adhærebit uxori suæ : et erunt duo in carne una.

R. Immisit Dñs. 459.

Ad Magnif. Aña. Dixit autem paterfamilias : * Amice, non facio tibi injuriam : nonne ex denario convenisti mecum? tolle quod tuum est, et vade.